DOMSTOLENS BESLUT
av den 18 juni 1980*

I mål 138/80

(begäran om förhandsavgörande från Conseil de l'ordre des avocats à la Cour de Paris)

Jules Borker

meddelar

DOMSTOLEN

sammansatt av ordföranden H. Kutscher, avdelningsordförandena A. O'Keeffe och A. Touffait samt domarna J. Mertens de Wilmars, P. Pescatore, Mackenzie Stuart och T. Koopmans,

generaladvokat: J.-P. Warner,
justitiesekreterare: A. Van Houtte,

följande

beslut

1 Genom beslut av den 27 maj 1980, som inkom till domstolen den 9 juni samma år, har Conseil de l'ordre des avocats à la Cour de Paris (organ vid en organisation för advokatverksamhet i Paris) enligt artikel 177 i EEG-fördraget ställt en fråga till domstolen om tolkningen av artikel 59 och de följande artiklarna i EEG-fördraget och av rådets direktiv 77/249 av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster (EGT nr L 78, s. 17).

2 I detta beslut anges att en advokat i Paris, Jules Borker, till Conseil de l'ordre ingivit en ansökan i vilken han begär ett beslut "om villkoren för utövande av sin verksamhet som advokat genom att tillhandahålla tjänster vid varje domstol i en annan medlemsstat". Denna ansökan gjordes sedan han

* Rättegångsspråk: franska.

genom ett beslut av en av brottmålsavdelningarna vid Landgericht i Köln nekats att företräda en målsägande i ett brottmål. Av handlingarna framgår att Oberlandesgericht i Köln, efter att beslutet överklagats av målsäganden, bekräftat beslutet genom att i ett beslut av den 23 januari 1980 förklara att direktiv 77/249 "inte är att betrakta som en del av den nationella rätten". Under dessa omständigheter har Conseil de l'ordre anfört att det "förefaller lämpligt att, innan beslut fattas om denna ansökan", enligt artikel 177 i fördraget till domstolen överlämna en fråga med följande lydelse:

"Utgör de kombinerade bestämmelserna i artikel 59 och i de följande artiklarna i EEG-fördraget och i rådets direktiv av den 22 mars 1977 om underlättande för advokater att effektivt begagna sig av friheten att tillhandahålla tjänster, genom sin karaktär, systematik och ordalydelse, föreskrifter som tilldelar enskilda personer rättigheter som de kan göra gällande vid domstol i en medlemsstat och som de nationella domstolarna skall skydda, trots att den stat som direktivet är riktat till inte inom utsatt tid satt i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet? Kan en advokat i en medlemsstat enligt artikel 2 i rådets direktiv av den 22 mars 1977, vilken uppfyller kraven för att bedriva advokatverksamhet i den medlemsstat vilken han kommer från, vid en domstol i den medlemsstat som direktivet är riktat till och där han önskar utöva sin verksamhet som advokat genom att tillhandahålla tjänster, åberopa den direkta effekten av detta direktiv trots att sistnämnda stat inte inom den tid som föreskrivs i artikel 8 i direktivet satt i kraft de bestämmelser som är nödvändiga för att följa direktivet? Advokaten i fråga har därvid upplyst att han handlat i samförstånd med en advokat som företräder parterna och som utövar sin verksamhet vid domstolen i den stat som direktivet är riktat till."

3 Enligt artikel 177 i EEG-fördraget är domstolen behörig att meddela förhandsavgöranden om tolkning av fördraget och rättsakter som beslutats av gemenskapens institutioner. Andra stycket i denna artikel tillägger att "när en sådan fråga uppkommer vid en domstol i en medlemsstat, får den domstolen, om den anser att ett beslut i frågan är nödvändigt för att döma i saken, begära att domstolen meddelar ett förhandsavgörande".

4 Av denna bestämmelse framgår att tolkningsfrågor enligt artikel 177 kan föras vidare till EG-domstolen endast av en domstol som skall meddela avgörande inom ramen för ett förfarande som är avsett att leda till ett avgörande av rättskipningskaraktär. Det förhåller sig inte på det sättet i föreliggande fall där Conseil de l'ordre inte förelagts en tvist som det enligt lag har i uppdrag att avgöra, utan en ansökan som går ut på att erhålla en

förklaring i en meningsskiljaktighet mellan en advokat och domstolarna i en annan medlemsstat.

5 Det är således uppenbart att domstolen inte är behörig att döma till följd av det beslut som förts vidare till domstolen av Conseil de l'ordre des avocats à la Cour de Paris.

6 Under dessa omständigheter skall domstolen enligt artikel 92 i rättegångsreglerna, ändrad den 12 september 1979 (EGT nr L 238, s. 1), och på eget initiativ fastställa att domstolen saknar behörighet.

På dessa grunder,

efter att ha hört generaladvokaten,

beslutar

DOMSTOLEN

följande:

Europeiska gemenskapernas domstol saknar behörighet att besvara den fråga som genom beslut av den 27 maj 1980 ställts av Conseil de l'ordre des avocats à la Cour de Paris.

Luxemburg den 18 juni 1980.

A. Van Houtte
Justitiesekreterare

H. Kutscher
Ordförande